

FALU - KÉP

KÖZSÉGI
HÍRMONDÓ

CSERKÚT KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2013 OKTÓBER

!Ó hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk,
Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk.

Ady Endre: Halottak napján /részlet/

Önkormányzati hírek

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy Cserkút község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2013. július 24. napján tartotta soron következő rendes ülését.

Az ülésen az alábbiak hangzottak el, illetve az alábbi ügyekben született döntés:

Cserkút község Önkormányzata 6 000 Ft tanévkezdési támogatást nyújtott azon szülőknek, akiknek gyermeke 18 év alatti és a 2013/2014-es tanévben tanulmányait folytatja.

A képviselő-testület a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 9. § (1) bekezdésében foglaltak alapján elfogadta közép- és hosszú távú vagyongazdálkodási tervét.

Az ülésen elhangzott, hogy a Dél-Kom Kft. a jövőben nem szállítják el a hulladékot azokból a hulladékgyűjtő edényekből, amelyek fedelét a túltöltés miatt nem lehet lecsukni, illetve tároló edény mellé kihegyezett nem szabványos gyűjtőkből sem.

A településen a szelektív hulladékgyűjtők tárolására kijelölt hely felfestéséig, illetve a gyűjtők megérkezéséig a régi tárolók maradnak.

A Pécsi Rendőrkapitányság Uránvárosi Rendőrőrs állományából Bozsik Csaba és Széplaki József r.törzsőrmesterek teljesítenek szolgálatot körzeti megbízottként.

A Csorba Győző Könyvtár közreműködésért folyamodott CD-k, DVD-k tárolására, kölcsönzésére, különböző rendezvények rendezéséhez. Az együttműködés egyeztetése folyamatban van.

Július hónapban a Baranya Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége ellenőrzést tartott a település játszótérén. Az ellenőrzés során szabálytalanságot nem talált a hatóság. **(Baranya megyében a miénk volt az egyetlen játszótér, ahol nem találtak hiányosságot az ellenőrök!)**

LEADER pályázat alapján folyamatban van a kultúrház és az élelmiszerbolt közöt-

ti szakasz akadálymentesítése, továbbá a Művelődési Ház épületének felújítására.

Pályázati úton ismételten állami támogatást próbál szerezni a polgármester a következő falunap megrendezésére. Az idei rendezvényt a pályázaton nyert támogatás mellett a Mecsekérc Zrt., a WildeHorse Energy Hungary Kft., illetve a Tettye Forrásház Zrt. is támogatta.

Cserkút-Plató szennyvíz rendszerének kiépítése

Folyamatban van a Cserkút-Plató szennyvíz rendszerének kiépítése. A Tettye Forrásház Zrt. által javasolt nyomvonallal Cserkút község Önkormányzata egyetértett, így a szolgalmi jog bejegyzéséhez szükséges tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozatokat megkértük.

Kinevezték a Kővágószőlősi Közös Önkormányzati Hivatal aljegyzőjét

2013. május 20-ától a közös hivatalnál munkába állt dr. Tihanyi Bernadett aljegyző. 1982-ben született Pécsen. Tanulmányait a gimnáziumi évek után a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán folytatta. 2010-ben végzett a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán gazdasági büntetőjogi szakjogászként.

2007 óta dolgozott Pécs Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Hatósági Főosztályán, mint általános igazgatási ügyintéző. Főbb területei az állattartással, a köztisztasággal, a vendéglátó üzletek zavaró működésével kapcsolatos lakossági panaszok kivizsgálása, de feladatkörébe tartozott a birtokvédelmi eljárások lefolytatása is. A járási hivatalok létrejöttével mostani kinevezéséig a Baranya Megyei Kormányhivatal Pécsi Járási Hivatala Hatósági Osztályán dolgozott.

Növényválasztás szempontjai

A novemberi megemlékezés idején egyre többen látogatnak ki a temetőbe szeretnék síremlékének rendbetétele céljából.

A sírokról lekerülnek az elhervadt virágok, a megkopott koszorúk, hogy helyet adjanak a közelgő hallottak napi megemlékezéshez hozott növényeknek.

Akik nem vágott virágot szeretnének kihelyezni, hanem élő virággal díszítenék az emlékhelyet, azoknak hasznos információként szolgálhatnak az alábbiak.

Ha gyakran fel tudjuk keresni a sírt, akkor lehet egy nyári növényeket is ültetni rá, ezek viszonylag sok gondozást igényelnek. Ha csak ritkán tudunk eljutni a temetőbe, akkor szárazságtűrő, kevés gondozást igénylő fajokat érdemes választani, és az is lényeges szempont, hogy a talajt takaró, dús levélzetű növények legyenek a síron, amelyek árnyékolva a talajt a gyomosodást is akadályozzák.

A temetőbe a kimondottan alacsony, illetve törpe növekedésű növények kiültetése ajánlott. Fákat, nagy cserjéket egyrészt a helyhiány miatt nem illik ültetni, másrészt azok idővel úgy beárnyékolnák a környezetet, hogy ha a szomszéd sírokra egy nyáriakat, vagy más fényigényes növényt szeretnének ültetni, az emiatt szinte lehetetlenné válna, valamint a gyökerek, és az esetlegesen lehulló ágak kárt tehetnek a sírokban.

A kutyatartás szabályai

Az elmúlt időszakban megszorodtak a nem megfelelő kutyatartással kapcsolatos lakossági bejelentések, ezért az alábbiakra szeretnénk felhívni a figyelmet.

Fontos tudni, hogy az állattartás minimális követelményeit központi, azaz az egész ország területén kötelező jogszabályok tartalmazzák, így többek között a rendszeres, legalább napi egyszeri ellenőrzést, rendszeres etetés, itatás, betegségek elleni védőoltások beadatása, transzportterrel (chip) való ellátása, szökésének megakadályozása, stb.

A bejelentések többsége azért érkezik, mert az állatok kiszöknek, és félelmet keltenek a járókelőkben. Bármennyire is ismerjük ebünket, ne feledkezzünk meg arról, hogy egy teljesen más, inger gazdag környezetbe kerül az utcán, így a legbékésebb pudliban is felébredhet az ősi ösztön, és agresszióból nem is, de félelemből akár harapás is lehet egy nem kívánt találkozás vége.

Éppen ezért, ha a hatályos állattartási szabályokat az állattartó megszegi, és az a hatóság tudomására jut, az közigazgatási hatósági eljárást, vagy szabálysértési eljárást von maga után, amely eredménye magas bírság, vagy végső esetben az állattartási jog megvonása is lehet. A fentiek szerint pl. akkor is megsértjük a jogszabályi előírásokat, ha kutyánkat nem látjuk el chip-pel, valamint akkor is, ha elmulasztjuk az állatbetegségek elleni kötelező védekezést (veszettség elleni oltás, féregtelenítés).

A legsúlyosabb jogsértő magatartás következtében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 244. §-a alapján büntetőeljárás indítható, ha a gazda az állatkínzás büntetőjogi tényállását valósítja meg. Kevesen tudják, hogy a tényállás már akkor is megvalósul, ha valaki pl. gerinces állatát bántalmazza, vagy kiteszi. A bűncselekmény elkövetése esetén a büntetési tétel vétség miatt 2 évig, büntett esetben (a kínzás különös szenvedést okoz, több állatnak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza) 3 évig terjedő szabadságvesztés is lehet.

Falumegújítás keretében, LEADER pályázat alapján befejeződött bolt-kultúrház épületrészben a nyílászárók cseréje, a fűtési rendszer korszerűsítése. A bolti részben szociális blokk kialakítására, az elektromos hálózat felújítására, valamint a belső tér festésére is sor került.

A fenti munkák összértéke

nettó 5 234 190.- Ft volt.

A kultúrház festése - kedvező árajánlat elfogadását követően - a közeljövőben várható.

Két nap a biodiverzitás körül

Ritkán hallott szó a biodiverzitás, sokaknak még mindig idegenül cseng, holott lassan 20 éve jelen van nyelvünkben. Amilyen szakmai kifejezésnek tűnik, annyira egyszerű dolgot takar valójában. Eredeti formájában biológiai diverzitás vagy biológiai sokféleségként ismert, ez rövidült le biodiverzitás-ra az évek alatt. A diverzitás szó jelentése sokszínűség, és biológiai értelemben használva a fajok sokszínűségét, sokféleségét takarja, azaz azt a számot, amennyi állat- vagy növényfaj található egy helyen. Elgondolkozott-e valaki azon, mennyi rovarfaj jelenik meg a kertjében a virágágyásokban? Vagy mennyi fűféle alkotja a kerti gyepet? Ne legyenek illúzióink, valószínűleg alábecsülnénk a számot. De nem csak a laikusok járnának így!

Immár 15 évvel ezelőtt, az amerikai Massachusetts államban élő Edward O. Wilson és Peter Alden biológus professzorok vetették fel ugyanezt a kérdést. A közelben levő Walden-tó és környéke már több mint 150 éve állami védelem alatt áll, de részletes felmérését korábban nem végezte el senki. A két tudós 1997-ban egy kis csapatot hozott össze itt, akik azt a feladatot kapták, hogy 24 óra leforgása alatt szedjenek össze határozottan meg mindent, ami szabad szemmel látható. Előzőleg azonban becsléseket kellett tenniük a végeredményt illetően. Meglepő módon még a rutinos szakértői gárda is bőségesen alábecsülte a várható fajlista méretét, ami az elképzelésekkel szemben közel a duplájára duzzadt a nap végére. A rendezvényt Biodiverzitás Napnak nevezték, és igen gyorsan népszerűvé váló mozgalmat indítottak el. Szerte a világon egyre szaporodtak az efféle villámfelmérések, melyeket utóbb igen találóan BioBlitz-nek (BioVillám) is kezdtek nevezni.

Magyarországon először 2006-ban rendeztek Biodiverzitás Napot, a Baranya megyei Gyűrűfűn. A váratlan sikeren felbuzdulva ezután minden évben az ország valamely pontján, május-június tájékán felbukkan egy 40-50 főből álló társaság, amely a Magyar Biodiverzitás-kutató Társaság égisze alatt minden létező növényt és állat listára vesz. A magyar felmérések egész hétvégére kihúzódnak, mert több szakember szerint ennyi feltétlen szükséges még egy villámfelméréshez is. Nyolc év után a Biodiverzitás Napok eljutott Cserkútra is. A meghívást Dr. Csabai Zoltán biológusnak köszönhetjük, aki egyfelől helybéli lakosként, másfelől pedig gyakorlott szemű ökológusként meglátta a lehetőséget a település szemet gyönyörködtető, változatos táji környezetében.

A Társaság tagjai május közepén jelentek meg Cserkúton, és a szokásostól eltérően igen tetemes számban, hiszen a végső létszám meghaladt a 70 főt. Egy ilyen létszámú csapatban tényleg szinte minden élőlényre nézve lehet specialistát találni. Tudnunk kell, hogy manapság már nem léteznek olyan általános szakértők, akik minden állatcsoport fajait kívülről fűjják. Botanikusok közt is ritkaságszámba megy, ha valaki az összes ha-

A Társaság tagjai május közepén jelentek meg Cserkúton, és a szokásostól eltérően igen tetemes számban, hiszen a végső létszám meghaladt a 70 főt. Egy ilyen létszámú csapatban tényleg szinte minden élőlényre nézve lehet specialistát találni. Tudnunk kell, hogy manapság már nem léteznek olyan általános szakértők, akik minden állatcsoport fajait kívülről fűjják. Botanikusok közt is ritkaságszámba megy, ha valaki az összes ha-

zai fűt, fát, virágot ismeri. Nem is lenne ez lehetséges, hiszen, ha csak a darazsakat és méheket vesszük, magyarországi fajszaunk meghaladja az 1300-at! Ezek jó részét csak mikroszkóp alatt, igen apró különbségek alapján lehet elkülöníteni. Szinte egy egész élet munkája, hogy valaki ilyen mélységekig beleássa magát csupán egyetlen állatcsoport ismeretébe. S akkor még nem beszéltünk a több mint 3000 lepkéről, a tízezernyi bogár-ról, és sorolhatnánk tovább a hatalmas számokat.

A cserkúti gyűjtés igen jó hangulatban folyt. A szakmai munka mellett a közösségerősítés ideje is ez, hiszen számos kutató találkozhat itt évek óta nem látott kollégájával az ország másik végéből. Az eredményekre egy kicsit még várni kell azonban. A szakember közül sokan tetemes mennyiségű anyagot visznek haza, hogy otthon, zavartalan körülmények közt végezhessek el a gyűjtött fajok határozását. Reményeink szerint a változatos cserkúti tájnak köszönhetően 2000 fölé fog emelkedni a végső listán szereplő fajok száma.

Köszönettel tartozunk a falu közösségének, a szállást adó panziósoknak, a vacsorákhoz helyszínt biztosító önkormányzatnak, illetve Németh Istvánnak, aki pazar előadást tartott a falu és a templom történetéről.

Kovács Tibor, a Magyar Biodiverzitás-kutató Társaság elnöke

Rekordot döntött a hangyafajok száma a cserkúti biodiverzitás napokon.

LŐRINCZI GÁBOR (SZEGED) RÖVID BESZÁMOLÓJA.

A szokásos 10-15 faj helyett az idei biodiverzitás napokon 28 faj került elő, ami nagyban köszönhető annak, hogy végre képzett hangyaszakértő gyűjtött velünk, s nem csupán bizonytalan „piszkálás” folyt a terepen ezen alkalommal.

A cserkúti mintaterületről különböző mintavételi módszerekkel (egyelés, fűhálózás, avarrostálás, D-Vac rovarszívó) összesen 3 hangyalcsalád 15 nemének 28 faját sikerült begyűjtenem, melyek a hazai hangyafaunának kicsivel több mint az ötödét reprezentálják. A terület klimatikus viszonyainak megfelelően az itt lévő élőhelyeket a melegkedvelő és szárazságtűrő hangyafajok túlsúlya jellemzi. Ezek egy jelentős része déli (dél-európai, mediterrán,

stb.) elterjedésű faj, melyek hazánkban a szubmediterrán élőhelyek erdeinek és gyepeinek jellegzetes képviselői. Az itt begyűjtött gyepi fajok közül ilyen hazánk egyetlen maggyűjtő hangyafaja, a *Messor structor*, továbbá a *Tapinoma erraticum* és *T.*

madeirense (melyek a déli félteke trópusain nagy diverzitást elérő, ám nálunk mindössze néhány fajjal képviselt *Dolichoderinae* alcsalád képviselői), az egyik legkisebb hazai hangyafaj, a *Plagiolepis taurica*, valamint két *Camponotus*-faj, a *C. atricolor* és *C.*

aethiops. A mézkerülő tölgyesekből gyűjtött erdei fajok közül szintén tipikusan dél-európai, ill. mediterrán elterjedési típust képvisel az *A. subterranea*, *T.*

parvulus, *Formica gagates*, ill. a *Prenolepis nitens*. Nemének egyetlen európai képviselőjeként a ragyogó hangya (*P. nitens*) egy viszonylag szűkebb földrajzi elterjedésű faj, mely csupán kevés helyen ér el nagyobb gyakoriságot.

faj egyik érdekessége, hogy megduzzadt potrohú dolgozói élő táplálékraktárként szolgálnak a kolónia számára a táplálékszegény időszakban, hasonlóan a valódi mézesbödön-hangyákhoz (*Myrmecocystus* genus). Ez a sajátosság tükröződik a faj angol („false honeypot ant”) és német („Honigameise”) elnevezésében is, míg magyar neve a „ragyogó hangya”) ellenben erősen fénylő kutikulájára utal. A *P. nitens*-hez köthető további kuriózum, hogy bár alapvetően egy dél-európai elterjedésű, tipikusan melegebb élőhelyeken előforduló fajról van szó, nem kifejezetten melegkedvelő, sőt aktivitását - a hangyák közt egyedülálló módon - télen is megőrzi.

Forrás: <http://www.biodiverzitasnap.hu/>

A kétcsíkos hegyiszitakötő Cserkúton

ÍRTA: BODA RÉKA, CSABAI ZOLTÁN

A Cserkúton rendezett XI. Magyar Biodiverzitás Napokon számos példányban előkerült Európa legnagyobb méretű szitakötőfajának, a kétcsíkos hegyiszitakötőnek (*Cordulegaster heros* Theischinger, 1979) a lárva a kijelölt területen található mindkét vízfolyásból.

A faj Natura 2000-es közösségi jelentőségű, hazánk egyik fokozottan védett szitakötőfaja (pénzben kifejezett természetvédelmi értéke 100 000 Ft), mindemellett szerepel az IUCN vörös listáján is, mérsékelt fenyegetett besorolással. A faj fokozott figyelmet igényel, elsősorban hazai és európai viszonylatban is ritka mivolta, szűk elterjedési területe és élőhelyeinek, a hegyvidéki patakok felsőbb szakaszainak sérülékenysége miatt.

Az egyre gyakoribbá váló aszályos nyarak és ennek következtében élőhelyeinek kiszáradása jelenti a legnagyobb veszélyt a hazai populációk fennmaradására. Előkerülése a kijelölt területen nem volt nagyon váratlan, hiszen a Mecsekben és a Zselicben számos pontról ismert. Ugyanakkor az új előfordulások érdekessége, hogy az érintett vízfolyások az előző száraz, aszályos nyár folyamán teljesen kiszáradtak, amit az ötéves fejlődési ciklusú faj eddigi ismereteink alapján nem tolerál. Feltételezhető, hogy a kirepülés előtt álló lárvák a patakmeder árnyékoltabb részein a mélyebb medencékben megmaradó vízben, ezek átítatott üledékanyagába beásva voltak képesek átvészelni a vízáramlás nélküli kritikus időszakot.

Forrás: <http://www.biodiverzitasnap.hu/>

A famíves

Hajda György Zsigmond, a Népművészet Ifjú Mestere, Király Zsiga díjas, 2013 augusztusa óta a Népművészet Mestere ... kihagytam valamit?

Gránátalma Díj 1983-ban, három Fesztiváldíj Tavaszi Fesztiválokön, 1986-ban Népi Iparművész cím elnyerése, Pro Humanitate - Baranya díj, tavaly Kapoli különdíj

A Fesztiváldíj mit takar?

Akkoriban még úgy volt, hogy a kirakodó vásáron a portékáid közül három tárggyal pályázhattál a Fesztiváldíjra, és ennek az volt a célja, hogy akik oda mennek árulni, azoknak olyan tárgyai legyenek, ami nem gagy. Nagyon-nagy kár, hogy ezt megszüntették.

Tavaly nyáron volt a Népi Iparművészeti Múzeumban kiállításod, amit ha körbejárt az ember, olyan érzése támadt, hogy ez egy életműkiállítás. Idén augusztus óta pedig A Népművészet Mestere vagy. Ezt 1953 óta - mióta a díj létezik - ötszázhuszonthárman hirdethetik magukról határon innen és túl. Amikor az ember ennyi figyelembe, elismerésben részesül, készít-e valamilyen számvetést?

Nagyon messzire nem készítettem számvetést, mert az elmúlt pár évem olyan volt, hogy sokszor belefutottam olyan alkotókba, kollégákba, barátokba, akikkel sokszor nemtelen vitákat folytattunk, hogy én jól látom-e, jól csinálom-e a dolgokat. Amibe ők nem láttak bele, és nem voltak benne, amire én mindig azt mondtam, hogy sajnálom, mert amikor én egy személynek vagy egy csapatnak próbáltam az életébe, vagy a munkájába belebeszélni, én egy országos rálátásnak a figyelembe vételével nyilatkoztam. Volt aki azt mondta, Zsiga nem jó úton jársz. Jó, ha nem jó úton járok, akkor kicsit magammal kezdek el foglalkozni. Így történt, hogy tavaly pályáztam egy kiállításra, és azon a fafaragó konferencián előadtam, és ennek a konferenciának az idejében a táborvezetésem volt a hozadéka, és azokkal az emberekkel, kikkel nagyon régen nem találkoztam, azokkal találkoztam most, meg újakkal is; nagyon jó emberekkel hozott össze a sorsom.

Az életmű vagy gyűjteményes kiállításom számomra azt bizonyította, hogy nem kevés, de jobb lett volna még egy kicsit rádolgozni, de nekem nem nagyon voltak kész tárgya-
im, hát ennyi volt, meg ennyit mertem összeszedni a használt tárgyak közül, amennyit összeszedtem. Az idei év volt az, amikor azt mondtam magamba, - főleg a Kapolinál - látva azt, hogy a többiek mit hoznak, hogy amit én csinállok, az nehezen megemészthető a hagyományosan gondolkodó népművészeknek. Van egy réteg akiknek tetszik, ez elég szűk réteg. Egyedi tárgyakat készítek, meg elég egyedi az ízlésem is, így azt kapom mindig, hogy ez nem népművészet. Ha belegondolsz, a népművészetnek nem csak a motívum a sajátossága, hanem a gondolkodásmód, a technika, amivel valamit előállítok, meg hogy miből állítom elő, meg hogy mire. Tehát funkció, anyag és a kivitel, ezeknek jó egységben kell lenniük.

Az országos elismertségről: tudom, hogy kik ajánlhattak, kik terjeszthettek fel, de sose gondoltam, hogy ilyen szinten eszükbe jutok, kiállnak mellettem. Én elég sűrűn kritizálok, magamat is kritizálok, van amikor rög-tön, van, amikor később jövök rá, hogy ez most nem volt jó lépés részemről. Látom emberek reakcióiból, hogy ezt nem így kellett volna, vagy egyáltalán szólni sem kellett volna, hanem hagyni, hogy rájöjjön magától. Az életem folyamán rengeteg dolgot megtapasztaltam, sok jó emberrel találkoztam, igazán nagy néprajzosokkal volt személyes kapcsolat, tehát, ha az én tapasztalataimat még csak meg sem akarják hallgatni, akkor marad az, hogy senkit nem lehet az akarata ellenére boldoggá tenni.

A kanálfaragást nem én kezdtem el, hanem az én műhelyemben kezdtünk el faragni hárman. Pál Zoli szobrász barátom - aki hozzám képest csikó, legalább is korban - nagyon markánsan faragásból, szerszámából, igényből olyan leckét adott, hogy azt mondtam magamban, nem igaz, hogy én ezt nem tudom megcsinálni. Fölszította bennem azt a tüzet, hogy igen, lehet jó tárgyakat csinálni, és én képes vagyok rá. Nem csak meg tudok javítani valamit, nem csak örülni tudok egy szép kanálnak. Ennek alapján alakult ki az én kanálkultúrám, ha szabad ilyen nagyképűen fogalmazni.

A kemenceépítésbe is úgy csöppentem bele, hogy tanácsokat kértek tőlem, hogy mégis milyen legyen a kemence, de akkor már mögöttem volt egy-két kályha, beépített tűzhely és akkor gondoltam, kemencét is tudok építeni. Láttam, ahogy kínlódnak akiknek meg van kötve a kezük, mert nem azt építik amit szeretnének, hanem ez legyen benne, az legyen benne ...egy kemencében sütni-főzni akar a gazda, ilyen formán nem a kinézet a fontos, hanem a használhatóság. Ha merni akarok levest, az olyan kanál legyen, amivel levest lehet merni, ha egy kanállal enni akarok, akkor az olyan legyen amivel tudok enni.

Vannak terveid ...?

Vannak. Nem mondom az elején nagyon pesszimista voltam, de most, hogy van egy-két olyan beavatkozás, ami az életminőségemet javítja, meg most már több orvos mondja, hogy nem muszáj belehalni ...*(most már a betegségedről beszélünk ...)*. Az első félsz után azt láttam a környezetemben, hogy mindenki tudomásuk veszi, hogy most ez van, és akkor ez egy feladat, hogy eszerint élni, eszerint étkezni, s amit mondanak az orvosok, azt elfogadni, betartani. Hinni valakiben, hinni valamiben. Amíg nem érzem azt, hogy lejjebb és lejjebb csúszok, és tudva azt, hogy ez nem egy-két hetes dolog, akkor azt mondom, hogy itt van egy folyamat, amit végig kell csinálnom, és a végén csak jobb lehet. Nagyon sok mindent szeretnék elvégezni. Sok mindenem félbevan - lehet, hogy ezt a betegséget is azért kaptam, hogy a befejezetlen dolgokat fejezzem be, ami elvarratlan azt varrjam el ...ez egy óriási lehetőség, hogy nem egyik pillanatról a másikra kell átmenni a folyón. Én most ezzel a lehetőséggel igyekszem élni.

-nem-

Kosztoló

Smarni valódi lekvárokkal, prósza, kemencés bab, füstölt húsok, savanyúságok, kovással készült házikenyér és még sok-sok más, hasonló, feledésbe merült étek, ezek nagyanyáink konyhájában mindennaposak voltak. Nem ismerték viszont a zacskós ételeket, az évekig fagyban eltartható pecsenyének valókat, nem forgattak olyan szakácskönyveket sem, amelyekben arról írnak, hogyan lehet fél óra alatt három fogásos vasárnapi ebé-

det tenni a család asztalára. Azt sem tudták elképzelni, hogy lesz még olyan világ, amikor vekker mondja meg mikor kész a húsleves, s addig, amíg a gazdái a moziban filmet néznek az óramű lekapcsolja a pecsenye alatt a légkeveréses sütőt...

A múlt század vége felé a konyhában végbement egy forradalmi modernizáció, amely tagadhatatlanul jól jött nekünk, az örökké rohanó, időhiánnyal küszködő háziasszonyoknak, hiszen megkönnyítette a „harmadik műszakot”, annak is az egyik legidőigényesebb részét, a főzést. Az új felfogás szerint, enyhe túlzással élve: a főzéshez először is kell egy jó éles olló, amivel elvágjuk a zöldségeket, a tésztákat, tejet rejtő zacskókat, dobozokat, jó, ha van még egy konzervnyitó is a háznál, mert a bádog és üvegbörtönökben senyvedő, előre megfőzött husikat, szószoikat így könnyebben ki lehet szabadítani a fogságukból, s mint a reklámokban: csiribú-csiribá, máris a tányérokban gőzölög az étel, körülülhetjük az asztalt. A kisbabák papijaival sem kell különösebben kínlódnunk, hiszen ezer féle üveges pempő kínálja magát a polcokon, ezekből útközben, a babakocsiban ülve is lehet jóízűen ebédelni, csupán egy műanyag kanálra van szükség...

Kényelem ide, vagy oda, az utóbbi években azonban valami megváltozott, úgy néz ki, visszaszorulóban van a „műétel-kultúra”. Egyre többen mustráljuk gyanakodva az E-feliratokat, egyre jobban figyelünk a mesterséges ízesítőkre, színezékekre, „porokra”, az árcédulákra, arról nem is beszélve, hogy a felturbózott sablon ízekbe is beleuntunk. Valami más kellene, hiányoznak az eleink által megsért ízek, egyre nagyobb igény mutatkozik a „természetes”, a „falusias”, a „házas”, a tradicionális ételek, a helyben előállított termékek, készítmények és a kuriózumnak számító étkeztetés - kemencézés, szabadtéri sütés-főzés - iránt.

A mi falunkban is megmozdult valami. E változás egyik szimbóluma, hogy egyre többen építünk kemencét, szabadtéri konyhát, vendéglátásra, a hagyományos ételek bemutatására, értékesítésére alkalmas tereket, változatos gasztronómiai programokkal csalogatjuk ide a turistákat, vendégeket. Ki hitte volna, hogy az árokparton termő gazokból, vadvirágokból, erdei magvakból, „bigyókból” parádés gazvacsorákat lehet varázsolni, szendvicseket tarka virágokkal ékesíteni, kemencében húsleveszt főzni, csirkecombot füstölni...

E kezdeményezéseknek egészen Pécsig, a turisztikai klaszterig ment el a (jó)híre, így

esett meg, hogy a klaszter vezetője megkereste A Mecsek-Nyugat Falusi Vendéglátóinak Egyesületét - lánykori nevén Margót - és felkérte a Nagyanyáink kosztolója című gasztronómiai rendezvény megszervezésére.

Ezek után összeültek a helyi „gasztro-guruk” és - kisebb nagyobb alkuk után - megszületett a menü és a forgatókönyv. Arra törekedtünk, hogy hangulatos környezetben, elfogadható áron, többféle, finom ételt kínáljunk. A helyi termelőink, igaz hogy csak kevesen, de itt voltak, gondoltunk a gyerekekre is, egész nap részt vehettek Gyuszi bá' vezette programokon, ami igen népszerű volt. A zenekarunk és az elmaradhatatlan Zsuzsi néni gondoskodtak a jó hangulatról, segítők a gyors kiszolgálásról.

Nem volt könnyű megtippelni a rendezvény kimenetelét. Mi lesz ha nem jön senki? Ki eszi meg a nyolcvan adag babot, az ugyanennyi csirkecomb? Mi lesz a levesekkel a süttikkel a negyven liter káposztás lecsóval, a tizenkét kenyérrel? Kiosztjuk a faluba - jött a kézenfekvő ötlet - de hogyan? Másrészt: mi lesz, ha nem lesz elég? A vendég csalódik, és ezek után kétszer jön Cserkútra: először és utoljára! Végül a Facebookon és az internetes hirdetésekkel dőlt el minden, első körre közel százán jelentkeztek...

Elérkezett a nagy nap, nem kis feszültséggel vártuk a fejleményeket. Az érdeklődés minden elképzelésünket felülmúlta - több, mint százhusz vendégünk jött el. Az étel meg csak fogyott, fogyott. Csak a Kálmánéknak maradjon - nyilallt belém a félelem -, hiszen ők egész nap étlen szomjan vigyázták a rendet. Magam is meg szerettem volna kóstolni Gyöngyi smarniját, Timi legendás káposztás lecsóját, de egy szem sem maradt belőlük.

A vége felé benéztem a kemencébe és mit látnak szemeim: az egyik nagy köcsög ott lapul a sarokban. Na, gondoltam, ez jó lesz másnap, a romeltakarítóknak. Csak hogy volt egy kis bökkenő: a köcsög ugyan megvolt, de a benne lévő maradék Tamás és Iván reggelijére és Sanyiéknak egy kis kóstolóra volt elég...

-sigora-

Ismét egy új rendezvény Cserkúton,

melyre vendégek jönnek, hogy megismerhessék közösségünket. Jómagam mint helyi kézműves vettem részt, és elmondhatom, hogy minden szempontból remekül éreztem magam.

Szép környezetben, jó hangulatban, barátságos emberek között telt a nap.

Nagyon finomak voltak az ételek, mellyel a házigazdák bőségesen elláttak bennünket.

Csak gratulálni tudok a szervezőknek a kiváló munkáért, a kellemes légkörért, a jó szórakozásért.

Külön köszönöm a meghívást, és nem utolsó sorban a jó bevételmet.

Remélem lesz folytatása.

Pallosné Erika

Egyházközségi rovat

HALOTTAK NAPJA

Egy sokak számára nehéz és fájdalmas időszak előtt állunk, amikor mindenki elcsendesedhet, és visszatekinthet.

Halottak napja kapcsán kérjük most együtt Isten világosságát szívünkbe, életünkbe, gondolatainkba. Hiszen akár van elvesztett szeretünk, akár nincs, mindenképpen vannak veszteségeink és szomorúságaink, amikre nézve Isten igéje gyógyírt, újulást adhat.

Halottak napján visszatekintünk azoknak az életére, velünk töltött idejére, akik különösképpen közel álltak hozzánk. Ez sok szempontból nem könnyű, hiszen olyan emlékek tolnak elénk, amik ismét elevenné teszik azt, akinek a képe fő helyen áll a szívünkben. Hívó és nem hívó ember között nem abban van különbség, hogy az egyiknek fáj a veszteség, a másiknak nem. Mind a kettőnek fáj. A különbség abban van, hogy a hívók mellé Isten odaállíthatja az Ő vigasztaló Szentlelkét. Ahhoz, hogy valaki megtapasztalja Isten segítségét, először is alkalmassá kell tennie a szívét arra, hogy abban munkálkodni kezdhesen, hogy kiformalhassa azt a vigasztalást és gyógyulást, ami csak tőle jöhet. Nem lehetséges úgy segíteni valakin, hogyha az megrögzötten elképzeli, hogy mit szeretne csinálni, hogyan kell hogy történjen a gyógyulása vagy szabadulása, és közben Istenre mutogat, hogy Ő miért nem segít. Isten látja az életünk összefüggéseit úgy, mint ahogy senki más nem. Istennek fáj az, amikor szenvedni lát bennünket. Istennek fáj, amikor látja, hogy nyomorúságok között éljük az életünket, és Ő ezt nem akarja. Enged minket nehézségeken átmenni, mert ezek által is formálódunk, de nem akarja, hogy összeroppanjunk. Isten igéje arról beszél, hogy a halál lehet valóban katasztrófa az ember életében, ami végképp lezár mindent. Utána a kárhozat, az Isten nélkül való öröklét következik. Ám lehet egy "továbbnak" a kezdete is. Ezt hívja úgy a Szentírás, hogy üdvösség, vagy örök élet. Az Istennel való tökéletes, és mindenfajta rossztól, erőtlenségtől, földi behatástól mentes közösség. Azok, akik elmentek előre a szereteteink közül, Isten elé kerültek. Hogy pontosan ki, hova kerül, ez Isten titka. Amíg utolsót nem dobban a szívünk, addig van lehetőségünk, hogy a saját életünket elrendezzük. Mások életét nem tudjuk, és nem is a mi feladatunk alakítani. De amíg van lehetőség, addig a saját életünkért felelősséggel tartozunk. Engedjük be az életünkbe azt a Jézust, aki úgy szeretett, hogy magára vállalta bűneinket, aki az életét adta értünk! Az Isten békessége az a fájdalom között is reménykedő és előre tekintő embernek a békessége, aki átéli a fájdalmát, és közben elfogadja az Isten segítségét. Aki szembe mer nézni a veszteségeivel, és kéri, hogy a vigasztaló Lélek legyen az, aki alkalmassá teszi ezeknek az elhordozására.

Halottak napjára készülve engedjük, hogy Isten igéje ott legyen a szívünkben, hogy ne csak visszatekinteni tudjunk, de előre is engedjük, hogy Ő utat mutasson nekünk, amin járnunk lehet és kell!

MEGHÍVÓ

A Kővágószőlősi Keresztény Kaszinó sok szeretettel meghívja Önt és kedves családját, ismerőseit a 2013. november 15-én (péntek) du. 18⁰⁰ órai kezdettel tartandó találkozóra.

PROGRAM: „A Boldog IV. Károly” Zeiger Tamás előadása

„Főigazságok IV. rész” Hamzau Relu római katolikus plébános előadása

Kötetlen beszélgetés az előadókkal és a megjelent vendégekkel.

HELYSZÍN: Buzás Andor Művelődési Ház és Könyvtár, Kővágószőlős, Rákóczi út 69.

A BELÉPÉS DÍJTALAN!

Jubilált a Tájéoló Nap

Szeptember utolsó hétvégéjén immár tizedik alkalommal a nyugat-mecseki térség tájékoztató rendezvényét, a Tájéoló Napot. Az RHK KFT nagy aktivitású hulladék végleges elhelyezését célzó kutatási programjának közeli újraindítása bőven szolgáltatott témát az ilyenkor szokásos sajtó-

tájékoztatón és a tudományos tanácskozáson is. Az ismeretterjesztő tanácskozások sorát Dr. Kereki Ferenc, az RHK KFT ügyvezető igazgatója nyitotta meg, aki a tervezett kutatómunka előkészületeiről is tájékoztatta a több mint száz érdeklődőt. Ezt követően Dr. Prof. Aszódi Attila, a BME Nukleáris Technikai Intézetének igazgatója értékelt a fukusimai atomerőmű aktuális helyzetét. Nős Bálint, a társaság stratégiai és mérnöki irodájának a vezetője a nagy aktivitású hulladék elhelyezésére irányuló kutatásról, a Tájéoló Nap külföldi díszvendége, David Moore, az angliai Nyugat-Cumbria civil társulás elnöke pedig az ottani hulladéktárolóval kapcsolatos lakossági együttműködés részleteiről tartott előadást. A Tanácskozás zárásaként Kovács

Gyöző, Boda polgármestere, a NYMTIT elnöke számolt be a társulás és a Tájéoló Nap elmúlt tíz évéről. Az eseményt a meghívott előadók részvételével közös ebéd zárta, mely lehetőséget adott a meghívott vendégekkel való kötetlen beszélgetésekre is.

A 100. konténer is a helyére került!

Végleges helyére került a századik konténer a bátaapáti Nemzeti Radioaktív Hulladék-tárolóba (NRHT). Egy-egy konténerben kilenc, a paksi atomerőműben keletkezett radioaktív hulladékkal töltött hordó van, így már 900 hordónyi mennyiséget szállítottak a föld alatti kamrákba. Barnabás István üzemeltetési igazgató a jelenlévő újságíróknak elmondta, hogy a tárolók biztonságához nem férhet kétség: vastag vasbeton konténerekbe teszük a fémhordókba zárt hulladékot, az üres teret pedig betonnal öntik ki. Mindezt a föld alá viszik, 200-250 m-es mélységbe, egy gránittömbbe. Az első kamra az ütemezés szerint 2015-ben telik be, addigra 500 konténert, azaz 4500 hordónyi hulladékot helyez el benne a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit KFT. Az első kamra beteltéig a már kirobantott második kamra is elkészül. Itt már egy jobb térkihasználású, gazdaságosabb elhelyezést valósítanak meg. Bertalan Csaba telephelyvezető arról is adott tájékoztatást, hogy a tároló megnyitása óta semmilyen üzemzavar nem történt, és a létesítmény környezetébe telepített műszerek semmilyen többletterhelést nem mutattak ki.

FALU-KÉP

Felelős kiadó: Cserkút Község Képviselő Testülete

Főszerkesztő: Müller István

Szerkesztő: Németh István

E-mail: cserkut2008@gmail.com